

ANY II

PALAMÓS, FEBRER DE 1915.

NÚM. 15

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRETERA DE GIRONA, NÚM. 27

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Espanya, 3 pessetes l'any; Estranger, 5 francs.

SUMARI:

CRÒNICA LOCAL. — CROQUIS D'HIVERN:
Francisca Torrent de Figa. — PALA-
MÓS: *Joaquim Pla.* — EPITALAMICA: *Josep*
Palomer, Prbre. — CASINO « LA UNIÓN »
M. Roger i Crosa. — DE L'ESTRANGER. —
TEATRES. — SPORT. — PUBLICACIONS REBU-
DES. — MOVIMENT DEL PORT. — OPERACIONS
DE LA CAIXA D'ESTALVIS. — REGISTRE
CIVIL.

MAGÍ VIÑALS

TRANSPORTS I ADUANES

Carrer Cristina, 2

- Barcelona -

TELÉFON, 1892

Cases a Port-Bou, Cer-

:bère, Irún i Hendaya:

Mobles : Artístics BUSQUETS

Ciutat, 9
BARCELONA

Premiats amb les més altes Recom-
penses en totes les EXPOSICIONS.

Dues primeres medalles
Barcelona 1907.

Decoració. Grans existències. Nous models en tots els estils.

TALLERS: Bellafilla, 3 i 5. - BARCELONA.

— TELEFON 2.314 —

SERVEI FIXE I SETMANAL DE
BARCELONA A ROSAS

I VICE-VERSA, AMB ESCALA A
S. Feliu de Guixols i Palamós
— PEL VAPOR —

N. AMPURDANÉS

Sortida de BARCELONA: Tots els Dimecres.
Id. de PALAMOS: Tots els Dissabtes.

CONSIGNATARIS: Barcelona, D. Enric Freixas, Cristina 5,
(baixos). Teléfon, 1585. — St. Feliu de Guixols, D. Joan For-
tó. — Palamós, D. Félix Ribera. — Rosas, D. Josep Rahola.

ALFOMBRES - TAPICERIES

Tot quant se fabrica a Europa per a decorar, se troba en els
GRANS MAGATZEMS AL ENGROS I AL DETALL

Blanco y Bosch, de Barcelona

Plaça de St. Jaume, Call 21, S. Honorat, 1 i 3
i Fruita, 2. **TELEFON 190.**

Grans existencies.

Ultimes Novetats.

Preus sens competencia.

Importació directa de Tapiços, Smirna i Perses (Orient). Ultimes creacions, estil antic, en Damascos, Velluts, etc. Jocs complets de Cortinatges, Stores, *Visillos* i Cobrellits de Tul i Puntetes per a Dormitori.

Tapets, Pells, Mantes, Edredons.
Tallers de Roba Blanca per a taula i llit i demés articles de **Llenceria, Gèneros de punt, Camiseria i Equips** per a senyor i senyora.

NOTA. *Es convenient per a les carpetes saber les mides de l'habitació.*

LA BENGALINE

- PINTURA - ESMALT -

Corts, 653 ----- **BARCELONA**

CH. LORILLEUX Y C.^a

H. IBÉRICA DEL PADRE

HOSTATGE I HABITACIONS

Propietari: **JOSEF ROCA**

Conde Asalto, 11 i Lancàster, 2. BARCELONA

Se parla francès. — Espaioses habitacions. — Timbres i llum elèctrica. — Servei esmerat. — Casa fundada en 1849.

S'avisava als Senyors Viatgers que la casa no té cotxe ni corredor en les estacions ni en els molls. Els cotxes de la Central el portaran a l'establiment, si es que ho sol·licita, com també el tramvia que porta la creu roja, que els deixa davant el carrer Conde del Asalto.

DOMINGO BONET

SANT FELIU DE GUIXOLS

Fabricant de les ESQUISIDES ESPECIALITATS MUNDIALS

Gran licor ESTOMACAL BONET

Anís refinat EL TROMPO

IMPORTACIÓ I EXPORTACIÓ

Primera casa a Espanya d'articles per a l'industria suro-tapera.

Colonials, Drogues, Ferreteria, Papers pintats, Productes químics, Ultramarins, Vins i Licors, etc. etc.

Representant de Caixes i Bàscules :

BAUCHE, de Reims.

PIBERNAT, de Barcelona.

EXPORTACIÓ A TOTS ELS PAÏSOS

PREMI EXTRAORDINARI DE L'EXM.
AJUNTAMENT DE BARCELONA ::

GRAN VARIETAT EN OBJECTES
PER A REGALO :: :: :: ::

IMMENS ASSORTIT DE MARCS
:: :: :: :: I MOTLLURES
A PREUS SUMAMENT :: ::
:: :: :: :: :: BARATOS

SALONS I DESPATX: PASSEIG DE GRACIA, 18. — TELEFON 3.228.

TALLERS: C. UNIVERSITAT, 112. — TELEFON 7.359. — BARCELONA

Licor Ferro - Quina **CALISAY**

Exquisit i suau licor de sabor agradable i de puresa garantida.

Composició aprovada i recomanada per varis Laboratoris Municipals i nombroses eminències mèdiques.

Beguda higiènica ideal, de fama mundial.

El seu ús facilita les digestions penoses, fortifica el sistema nerviós i retorna les energies i forces perdudes a l'organisme
 ===== debilitat per malalties o treballs excessius. =====

Premiat en totes les exposicions i concursos nacionals i estrangers.

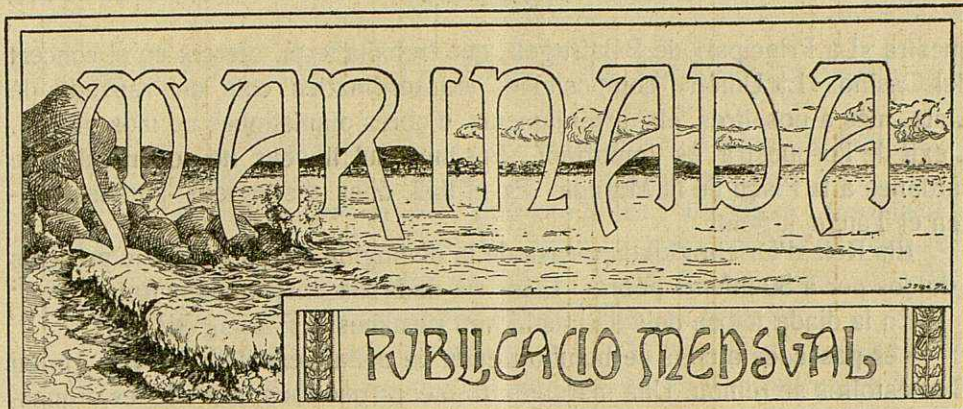
POT DEMANAR-SE
 PER TOT ARREU.

Viuda i fills de Magí Mollfulleda

ARENYS DE MAR ===== (Barcelona)

Tingueu compte amb les falsificacions.

Rebutgeu les imitacions.

SUMARI:

CRÒNICA LOCAL. — CROQUIS D'HIVERN: *Francisca Torrent de Figa.* — PALAMÓS: *Joaquim Pla.* — EPITALAMICA: *Josep Palomer, Pbre.* — CASINO «LA UNIÓN» *M. Roger i Crosa.* — DE L'ESTRANGER. — TEATRES. — SPORT. — PUBLICACIONS REBUES. — MOVIMENT DEL PORT. — OPERACIONS DE LA CAIXA D'ESTALVIS. — REGISTRE CIVIL.

Crònica local

Sentim el goig d'esser constants i endevinem l'estranyesa de nostres compatricis al veure la constancia nostra. L'assolir segona anyada una revista purament literaria ja és un aconeteixement gran. El camp de les lletres, a Catalunya, no produeix mai rendiment. No exaltem, doncs, massa la riquesa de nostra patria. Calen treballs no més per a satisfer el desig d'honorar Palamós amb una publicació seriosa, més nosaltres treballem amb goig per l'amor que hi tenim.

En camí de relatar, de nou, les costums del poble, ja no mos haurem d'esforçar gaire en retreure tot ço que en el poble sia fet, per tal que hi han coses invariables, com per exemple, els balls mensuals de socis, l'afluència de gent als cines, l'entrenament dels jugadors de foot-ball.

Als més flacs conversaires els és permès solament parlar del temps al encetar conversa; imperdonable fóra que prosseguíssim parlant-ne amb la freqüència amb que ho férem.

La festa de Cap - d'Any és l'únic dia musical de tota la mesada. En l'església, l'Orfeó «Aucellada», repetint la Pontificalis de Perosi demostra avançar en sa carrera: les veus se fusionen arribant a matitzar notablement. L'or-

questra «La Principal» de Palafrugell, que treballa ferm, ofereix en el concert del Casino «La Unión» composicions extraordinàries, com una rapsodia de Listz, més a nosaltres els arranjaments d'obres pianístiques no mos plauen. L'èxit de l'orquestra és important. Per mor del llaveig, no poden ballar-se sardanes a la Plaça de la Murada. En el ball, dues distingides parelles dancen el Tango argentí.

Els Reis d'Orient deixen a casa de la distingida senyora de Vic presents i dolços per a 30 infants pobres. Llaor sia dada als majestuosos Reis.

En la diada joiosa dels infants hi han sardanes al Passeig del Port.

Les passades a cops de bombo treuen de pollaguera vells i joves. Ja en Carnestoltes se remou. Una marxa en to menor que toca una de les orquestres és el viu reflexe de la vida actual a Palamós. L'acompanyament prou té la vivesa d'una dansa andalusa, però el to menor vessa melangia. Així el poble: qui més, qui menys, tothom passa treballs que se transllueixen a través de la satisfacció externa. Jo no sé que té Palamós que cap foraster vol deixar-lo. Ara falla encara més la feina, perquè el Foment d'Obres i Construccions ha hagut de despatxar gairebé tots els obrers. El número de concurrents a la Cuina Municipal és, cada dia, major, com menor és, cada dia, el número de donants. Els regidors de l'erari municipal són presos de torment. Així les coses, cau, com una bomba, l'aument del preu del pa, i a seguit, el trist anunci de que la Corchera se veurà, tal volta, obligada a despatxar per manca de vapors, estén un velari de tristesa sobre el poble. Mercès al concurs de l'I. Sr. Gobernador Civil, logren els Gerents de la Corchera nolisar els vapors de la Companyia Ibarra.

Pels pobres qui sofreixen, una nova hi ha consoladora. L'Hospital instal·la calefacció central, millora de que se passen molts d'hisendats, al menys en nostra terra encara.

A primers del mes, l'Alt Servei d'Obres Públiques inspecciona les obres del moll. Visita nostre port un yacht anglès que fa la volta al món.

Amb les minves dolcíssimes, la gent pot menjar oríços.

Els fanals de la vila són numerats.

S'inaugura l'estanc de la Sra. Vda. de Ponjuàn, en substitució del que tenia en Narcís Font.

Corren lladregots.

Passen artistes ambulants: el trio «Montserrat»; un francès qui fa jòcs de mans.

A l'entrada de la Casa de la Vila tenim una migrada: un gran cartell anuncia els concerts de l'eminentíssima artista na María Barrientos.

La Caixa d'Estalvis nomena Comptador, n'Andreu Ribera, i Vocals, en Joan Camós, en Lluís Gubert i en Josep Tauler. Nostre Director, en Martí Roger és reelegit per President de la Cambra de Comerç; en Francisco Costart, nomenat Fiscal; en Sebastià Juanola, professor de l'Escola Graduada

per a rellevar n'Antoni Dadrid; i en Josep Costa, President del Casino «La Unión».

Autoritats recentment vingudes: en Miquel Roca, Ajudant de Marina, en substitució d'en Manuel Gargallo; Mr. Koury, cònsul francès.

El tinent de carrabiners Sr. San Eufrasio deixa Palamós, a conseqüència de que el Govern extingeix el càrrec de Tinent del cos esmentat en nostra vila. Palamós a mida que ha guanyat en riquesa ha perdut en poder honorífic. Semblant perdua de representació mai ha produïda cap protesta.

En Josep i en Martí Montaner han arribat de Londres, ont ha marxat altra volta en Josep Tauler. Han sojornat alguns dies entre nosaltres, en Manel Servià, en Santiago Patxot i senyora, en Josep Bataller i senyora. El nostre redactor en Miquel Vingut ha emprès un viatge ràpid a França i Alemanya.

Neva el dia 28 a gran joia de la mainada i a gran temença dels organitzadors del ball de disfreses en el Casino «La Unión», ball que resulta brillantíssim. El local no basta a enquibir balladors i trapacers. Els criats vesteixen frac. En la mateixa nit de ball, la Societat «Foc Nou» representa en el Teatre Carmen «El Gran Galeoto» i «L'alegría que passa».

Mor en Pere Tauler, ex-fabricant de taps. (A. C. S.)

Els metges no acaben la feina. Hi han molts de malalts, i malalties seràn causa, tal vegada, de que el present nombre aparegui retrassat.

Croquis d'Hivern

Quan s'atança l'hivern amb ses nits fredes,
Natura s'entristeix;
els aucellets ala-caiguts piulegen;
llurs notes són plany greu.

La cresta dels cimalls esdevé blanca
i el vent canigonenc
amb son halè gelat ens encomana
quelcom de fret etern.

D'allà arràn d'horitzó, ixen les boires
i s'estenen arreu;
les flors enyoradices se coll-torcen
donant-se el darrer bes.

Els arbres verdissos en primavera
cruxeixen tots ressecs;
despullats del fullam que els embellia
devenen esquelets.

¡Be n'ès de trist l'hivern amb sos jorns grisos!
Be n'ès de trist l'hivern...!
¡Benhaja, el cor qui estima, creu i espera!
L'hivern no és trist per' ell.

FRANCISCA TORRENT DE FIGA.

Palamós

¡Quin regust tenen més deliciós els dies de l'infantesa i de la primera joventut, d'aquella joventut d'ensomnis i freturances d'amor, quan els podem contemplar des d'una data llunyana!

Criat en una ciutat seriosa, humida, amb palaus centenaris i típics carrers, en els quals el sol no més s'hi endinza rellicant per les negroses parets, i una llenca de cel blau els cobricel·la com una prometença de llum, l'arribada a Palamós, cada any, el més de juny o juliol, me donava una mena d'encantament.

Aquelles cases de parets tant blanques; aquell sol tant radiant que enlluernava; aquells jardins olorosos; i sobre tot el mar, sempre blau i movediç, gronxant els barcos vistosos; tot això contrastava tant amb la grisor de la meua vida ciutadana, que, al contemplar-ho, m'ubriagava de felicitat.

Durant les meves hores de tristor, quan el meu esperit restava fadigat per l'esforç que exigia l'aprenentatge d'una lliçó costosa, m'imaginava joiosament Palamós llunyà, com una promesa reparadora a aquell dolor del moment; quan el fret despullava de fulles els arbres dels passeigs de ma ciutat i la pluja s'eternitzava gebrada i cançonera, els meus ulls cercaven fantasiosament el contrast amb els bells jardins de Palamós, que jo creia sempre verds, sempre en ple istiu, amb les pòlicromes garlandes de roses, amb els flairosos lleçamins, amb els opulents llorers retallats.

Després dels exàmens, amb la satisfacció del curs aprovat i la prometença de les belles hores a passar a Palamós, sentia dintre meu com un renovellament de la vida que ho enriolava tot.

Amb quin daler recordo mos jocs infantins a la vostra platja, quan amb cars amics, bastíem castells a la sorra, que s'esllavissaven senzillament après un immens treball de construcció; a voltes, els omplíem d'aigua, ben inútil-

ment per cert, car s'esmunyia filtrant-se, o feiem ponts amb molt de compte, fins que, prestos a termenar-los, s'enderrocaven aparatosament sens deixar rastre.

Corríem a trenc de les onades, endinzant-nos per la sorra molla a esperar-les al rompent, i fugíem, de sobte, quan s'enfilaven per la lleugera pujada sorrenca, remoroses, inquietes, deixatant-se en una trenyina d'escuma. Alguna vegada, els nostres peus, no prou àgils per a fugirne, es trobaven presoners de l'aigua i la sensació sobtada de fredor ens feia riure i xisclar.

A la tarde, quan el sol anava a la posta, aixecàvem grues; el vent inflava el paper o la roba i la grua pujava, pujava, endinzant-se per l'infinit del cel, llavors groguenc o carminós, mentres nosaltres anàvem descapdellant hardidament uns enormes monyocs de fil, bo i corrent per a que la grua pugés més encara.

Altres vegades, en les roques, sota el camí del far, arremengada la roba de les cames, entràvem valentment a l'aigua i allà, en una d'aquelles cales tranquiles, en les quals l'aigua lleument ondulava al rítmic panteig de les onades, nosaltres hi varàvem esvelts barcos de suro, amb pals de sima i veles de llustrina blanca.

Moltes nits anàvem al Far; allí oïa el remoreig de la mar calma i el de converses amoroses.

Quan l'istiu s'acabava i amb les pluges venia la primera sensació de fret, sentia una mena de defalliment i una greu tristor.

Devia deixar novament Palamós; i aquella recança de deixar el poble rialler, era també recança de deixar el mar, i el cel pur i serè, i el sol radiant i enlluernador, i els pomposos verdejants jardins del veinatge, i la parra tupida i ombrosa, que s'enfilava per la finestra de la meua cambra i que cada matí contemplava, mig ensonyat des del meu llit.

El camí de retorn a la ciutat m'era dolorós; des del vagó ovirava, desconortat, el paisatge del camí; era el mateix que seguia el juny, a l'anada, ¡més, que diferent se m'apareixia!; els camps me semblaven marcits, i les muntanyes més nues i desolades; la carretera més polsosa i interminable....

De retorn a casa, represos els llibres, subjecte novament a la disciplina de les classes i de les lliçons, veia com una nova prometença de joia i deslliurança aquell altre futur viatge del vinent istiu.

Més tard, fou Palamós lloc dels meus amors; jo no us diré, més podeu figurar-vos-ho, quant fonament sentia les belleses del poble rialler al contemplar-les al costat de la dona estimada; quin encant tenien per a mi les vetlles a la vora del mar i a la claror de la lluna; quina intensitat d'emoció me donaven les vostres pinedes i sobre tot el vostre mar, tant llis i joganer en alguns indrets i tant imposant i selvatge en altres.

També llavors, com durant els venturosos jorns de ma infantesa, l'esperança de gaudir de vostres belleses i de fruir-les juntament amb l'estimada, apabaigaven mos neguits de tot l'any; era per a mi com un premi a una llarga serie de treballs i dificultats; era un esplai en mig d'una vida gris, tancada en una petita ciutat del trist color de la boira.

El cor se m'esponja joiós al record de les sardanes a la vostra plaça; m'apar sentir encara, en la meva mà, la tebia pressió de la mà de l'estimada; reviu fortament en mi el record de vostres voltants, de l'esplèndida platja de La Fosca i una llarga cadena de records va desgranant-se i passant i repassant pel meu cervell.

Aquell Palamós tal volta ha desaparegut; més el record d'aquell Palamós, esfumat ara, tal volta mort, el cervo i el vull cervar com un preuat tresor dintre el cor meu.

No fa molt temps vaig anar-hi novament, après una ausencia d'alguns anys; de lluny, venint del costat de Sant Feliu, me va fer l'efecte d'una gran ciutat; el caseriu, blanc i modern, s'aixampla esponerós i una ratlla blanca llarguíssima, marca, sobre el mar, la línia de les construccions de la vila gentil.

Vaig endinzar-me pels carrers de la platja ple d'emoció, amb un lleuger tremolament al cor. Realment, Palamós s'havia engrandit molt; vaig veure uns colossals edificis industrials cobrint una extensió grandíssima; altes xemeneies anunciaven la poixança industrial de la població; una gentada omplia els carrers; munió de carros passaven i traspassaven carregats de bales de taps i fardos de suro; una estrident sirena de vapor aixordava l'espai amb son roncós espinguet.

Vaig fer via cap al Far, per a reveure el bell passeig tant fortament estimat; a mà dreta, després de la platja de la Catifa, ja no'l vaig conèixer; de aquelles íntimes cales, d'aquelles diminutes platjes, ja no en quedava res. Hi havia una gran esplanada, rublerta de blocs, i a l'extrem, s'endinzava en el mar la nova escollera del port.

La carretera del Far quedava franquejada per un pont i, a mà esquerra, la dinamita havia enderrocat gaire bé tota una muntanya; una cala amagada i silenciosa, que havia fet les meves delícies, també havia desaparegut.

Jo llavors, vaig continuar el camí d'esma; certament, devia esser un bé pel poble tot aquell canvi, més jo sentia l'anyorança d'aquell altre camí del Far, on jo havia viscut, ont havia fruit, camí que guardava pols de mes petjades d'infant, que guardava somriures de ma bella estimada.

Desfent camí, vaig passar de llarg pel poble sens atrevir-me a penetrar en sos carrers; sens reveure el *meu* carrer i la *meva* blanca caseta i els verds jardins del veinatge.

Temia no trobar-ho tot igual; temia que el progrés hagués refet l'hostat-

ge, desfet o hermoſejat els jardins, reformat les cases; temia que, fins unes pedres que s'havien anat apilerant en un balcó paredat, llençades allí per mans d'infant, l'embelliment urbà les hagués foragitades; tenia por de que l'hermós Palamós d'avui no fos el mateix Palamós meu...

Me feia engunia que una nova visió enderroqués dintre meu tota una bella imatgeria romàntica; temia que la visió actual me tragués l'encant de les visions d'infantesa i joventut, que evoco encara platxeriosament quan me sento defallir de la duresa de la vida.

I vaig anar-me'n de Palamós.

Aixís, puc guardar encara, en bona part, la dolça poesia d'aquell vostre poble mariner que tan fortament va enamorar-me en mos venturosos jorns d'infantesa.

No m'ho tingueu en retret; costa tant de salvar un xic d'esperitualitat en mig del tràfeg creixent de la vida actual, que bé pot perdonar-se la mica d'egoisme de servir totes aquelles visions i emocions que feren un moment la nostra felicitat, per a que el seu record siga bàlsem de nostres treballs, consol de nostres neguits i medecina a aquesta la nostra vida tan intensament treballosa, tan activa, tan dura a voltes i sempre tan mancada d'idealitat, esperitualmente morta.

JOAQUIM PLA.

Epitalàmica.

A les noces d'argent dels amics

Lluís Estrada i Gumersinda Ribera.

Lloat sia el Senyor, que us deixa veure
transcòrrer plàcid aqueix jorn dolcíssim.
¡Com han passat els anys! Apar encara
lluir el sól dels vostres desposoris
i llumenar amb llums d'epitalami.
Lloat sia el Senyor, que encar conserva
igualmente pura aquella flama ardenta:
flama d'amor que vostres cors abranda.

Vinticin anys ja fa d'un jorn simpàtic:
d'un jorn llumínic i clarors esplèndides
qui s'esbandien lleus pels cimals aspres
del nostre Montserrat sempre atractívol.

Vinticinç anys ja fa que amb bes de joia
aquell sol de tardor, penetrant dúctil
pels finestrals de l'absis del bell Temple
us amoixà les vostres testes blanques.

I als peus de Nostra Verge moreneta
us vàreu ofrenar l'anell simbòlic
amb èxtasis d'amor que encara perdura.
¡Les va beneir Deu les vostres noces!
Per ço l'anell va ser llaçada ferma
que lliga vostres cors ambs lligams dolços.
Per ço haveu vist avui ressorgí el dia
amb les mateixes llums i clarors plàcides.

¿Us recordeu d'aquell tranquil capvespre
joïós lliscant dalt la muntanya santa?
¿I aquelles blanques boires que baixaven,
i amb dalior corrien per les penyes
cobricelant-les lleus? Doncs eren símbols
de jorns futurs i de clarors somortes:
car les boires dels anys lliscant pressoses
blanquegen amb daler les testes negres.

I aquella visió dels temps que corre,
patenta avui se fa. Sols no's mustiga
ni s'envelleix l'amor, que sempre jove
novelles il·lusions us fa patent.

Lloat sia el Senyor, que us deixa veure
el rebrollar fecó d'aquell jorn plàcid.
¡Que sia per molts anys, oh cars esposos,
l'ardenta fruïció d'aqueix dolç nèctar!

¡Que sia per molts anys! Que Deu vos dongui
en l'avenir, bells jorns rublerts de joia
que alegres se destrenin. I amb letícia
veure pogueu cofois les auries noces
plenes també de sol i llums pulquèrrimes,
voltats dels vostres fills i els néts que vinguin.
¡Que Deu Nostre Senyor us beneeixi
amb benedicció plena i feconda!

JOSEP PALOMER, PBRE.

Blanes, 10 de Janer de 1915.

Societat Casino "La Unión"

(Acabament.)

Societat i nou propietari no arribaren a acordar-se. La translació fou, doncs, imposada per les circumstàncies. Ni remotament imaginaren els palamosins d'antany que, al instal·lar-se en la placeta de la Murada, sobre el mar, asseguraven l'existència del casino per una vida de generacions. Oh sí! El paratge onl'és emplaçat és de lo més bell que posseeix Palamós. Disfruta de l'espectacle del port i és a dintre vila, adquireix la propietat de la placeta de la Murada i domina el moviment de l'estació.

L'edifici fou construït per accions de 100 pessetes, podent adquirir els socis $\frac{1}{4}$ d'acció. Era, llavors, president en Francisco de Torres. Fallaren els càlculs de que la construcció duraria 10 mesos. En Vilar cedí la seva casa set mesos més. En previsió de dificultats econòmiques no fou celebrada la festa de l'aniversari.

La Junta feu estucar la sala i adquirir 3 dotzenes de cadires de caoba, cadires bones i fortes, qui han durat fins a nostres dies. El lloguer de l'edifici era de 12 duros.

Com que el mal estat de la plaça enlletgia molt l'entrada del Casino, la Societat demanà a l'Alcaldia l'arranjament de la plaça. Llavors hi fou construïda l'escala.

L'aument de socis fins al nombre de 230, induï, sens dubte, als propietaris a pujar el lloguer a 15 duros.

En 1872, obriren els socis una subscripció a favor de les víctimes dels terratrèmols.

212 socis figuraven tres anys després. El conserge deixà de percebre subvenció.

El President, en Joaquim Puigmacià implantà, de nou, la festa de Cap d'any, excitant la protesta viva de molts socis. Degueren imperar aquestos molt de temps, car fins a l'any 1882 no és restablida la festa.

En el mes de Març de 1876, per disposició gubernativa, fou tancada la Societat, reobrint-se en el mes següent.

També en 1884 la Junta recollí diners per a les víctimes dels terratrèmols.

S'afanyà l'entitat a aprovar el projecte d'instal·lació elèctrica, l'any 1886, a conseqüència de que una empresa projectava l'instal·lació en tota la vila; més, fillat l'intent, el petroli seguí il·luminant el Casino fins al segle XX.

En aquella dècada, una aura de joventut animà la Societat amb dances i concerts i vetllades artístiques. Davant l'impuls de la juvenesa, fou de necessitat l'acordar que podrien els socis fer ball sempre que fossin 15 els sol·licitants, amb el ben entès de què les despeses havien d'anar a càrrec dels organitzadors.

“MARINADA”

Animats per l'entusiasme amb que ès estada acollida la Revista, mos complavem, com a fermaça amb nostres favoreixedors, en manifestar els projectes per a l'any 1915:

1.er **Estudis del suro, dels taps i de llur aplicació per a tapar el vi de Champagne**, per en Salleron, notable físic francès, en Maumené, professor de la càtedra municipal de Reims, d'en Mathieu, director de l'estació enològica de Beaune. La traducció anirà a càrrec d'en Miquel Vingut.

2.ⁿ Publicació de l'**historia de les Societats vivents** de Palamós.

3.er Estampació de la novel·la palamosina titulada « **L'elegia del taper** », original d'en Miquel Roger i Crosa.

4.^t Concurs de **poesies** y de **comedies** amb adjudicació de premis importants.

Desitjosos de que la Revista tingui valor bibliogràfic, oferim enquadernacions dels 13 nombres de l'any 1914, a les condicions següents:

Enquadernació senzilla, a 1^{rs} 25 pessetes el volum.

(Cartró al pla i tela al llom.)

Enquadernació forta, a dues pessetes el volum.

(Lletres daurades al pla.)

Les enquadernacions se comprenen sense els anuncis.

El preu de subscripció continuarà essent el de 3 ptes. anyals per a Espanya i de 5 francs per a l'estranger.

Pels anuncis, dirigir-se a l'Administració,

Impremta LA GUTENBERG, Carretera de Girona, 27.

L'any 1888, en Pau Cassà de Girona va empaperar el saló principal, i en 1890, en Climent Lloses va pintar-lo.

A la mort de n'Agustí Camós, (a. c. s.) qui actuà de conserge durant 28 anys, la Societat envià a la família del finat el testimoni de condol.

Altra manifestació de dol s'esdevingué en 1896, per la mort d'en Florenç Cabarrocas, (a. c. s.) qui ostentava el càrrec de Tresorer.

Alguns socis proposaren, més endebades, que el càrrec de Secretari si gués retribuit.

En 22 de Desembre de 1899, legalitzaren els socis l'entitat i canviaren el reglament. La Junta se renovava, anyalment, per meitat.

El gas acetilè il·luminà el casino l'any de l'inauguració de les obres del port. Sots la presidència de n'Adrià de Alvarez, son acomplides reformes: pintura dels salons i compra d'un piano. Un esbart de cantaires ofereixen vetllades artístiques.

Fou rebutjada la proposta de que el Casino sigui regit per administració. Renovà el President el projecte d'aumentar la quota 2 rals, i, altra volta, fou enfonzat.

Amadors de l'art celebraren vetllada per a arbitrar recursos a favor de les víctimes de l'aigat de l'any 1908, i, l'any següent, la Junta nomenà representació per a la capta pública a favor de les víctimes dels temporals. Al propi temps, acordà subvencionar amb 20 ptes. la Societat «Socorros Mutuos».

Amb l'any 1912, fineix l'aspecte humil de la Societat. Mobles elegants, rics cortinatges, ornamenten els salons; la Biblioteca és instal·lada al primer pis; l'antic saló de lectura queda convertit en *fumoir*; l'il·luminació és abundosa. Veritat que per a complir tals reformes, és estat precís un emprèstit, però la fixació de la quota en 2 pessetes permetrà l'amortització de l'emprèstit en poc temps.

Han figurat com a President els senyors Bonaventura Potau, Jaume Vilar, Josep Camós i Gamirà, Lluís Belleville, Salvador Prats, Joan Lloveras, Josep Matas i Gamirà, Andreu Ribera, Antoni de Alvarez, Francisco de Torres, Eussebi Matas, Joan Carles, Miquel Matas, Leandre Perxés, Joan Barnés, Benet Batalla, Pere Anglí, August Pagès, Joaquim Puigmacià, Miquel Vilar, Josep Matas i Calvet, Rafel Vilar, Zoilo Nacente, Salvador Bonet, Ramón Trill, Adrià de Alvarez, Leandre Lòpez, Ramón Camplà, Joan Ferrer i Quintana, Josep Moner, Francesc Marull, Josep Matamala, Joan Mauri i Cama, Norbert Espinet, Martí Roger, Miquel Vingut, Josep Prats, Fermí Vilar, Emili Pagès, Ramir Pagès, Josep Bellido, Carles Pagès i Josep Costa.

Han actuat de Conserge, els senyors Manel Margarit, Francisco Mas, Antoni Marquès, Francisco Fernández, Agustí Camós, Baldomer Ferrer, Agustí Ribas, Miquel Rossell i Ferràn Vergés.

Encertaren el títol del Casino sos fundadors, per tal que l'unió és l'escut que podem ostentar amb joia tots els palamosins.— M. ROGER I CROSA.

De l'estranger

L'entrevista dels tres reis, Gustau de Suecia, Haakon de Noruega i Cristia de Dinamarca, que tingué lloc a Malmoe a darrers de desembre passat i les deliberacions entre ells i llurs ministres d'Estat, han consolidat les bones relacions entre els tres reialmes del Nord i han establert un acord relatiu a les qüestions especials sobre les quals se deliberà. Se refereixen principalment a salvaguardar llur neutralitat i a establir una cooperació per a la defensa de llurs interessos comuns, la qual serà sostinguda per noves entrevistes, que s'organitzaran entre els representants dels tres governs, sempre que les circumstancies ho demanin. L'importancia d'aquesta reunió és evident, car ningú pot deixar de reconèixer la poixança de la voluntat comuna dels tres estats escandinaus, que serà representada, encara que separatament, en les negociacions entre cada estat escandinau i cada bel·ligerant. Un doble resultat sembla que ja ha sigut obtingut en les deliberacions hagudes; primer, fixar les regles de conducta uniformes a seguir, les mides i les disposicions a prendre per a certs casos resultants de les hostilitats actuals, i segon, una perfeta unitat de mires per a les regles a observar envers els bel·ligerants, per a tots els canvis en els fets perjudicials al tràfec marítim, i amb mira de sostenir els drets de la neutralitat. En fi, segons la *Gaceta de Colonia*, el cabdill del partit lliberal suec ha dit «que l'entrevista de Malmoe consagrava la neutralitat dels tres estats del Nord i portava un cop mortal a qualsevulga temptativa feta per a arrastrar més tard la Suecia a la guerra.»

* * *

Un moviment revolucionari començà novament a Albania a darrers del desembre passat amb forta violència contra n'Essad-pacha, cremant son palau i devastant ses immenses propietats; els presos polítics foren deslliurats i tots els beis, dels Mirdits, dels Malissors i dels Arnauts, contraris de la política de n'Essad-pacha són al front d'aquella sublevació. Els seus amics han hagut de fugir; els que no han pogut anar-se'n, han sigut massacrats; ell concentrà ses tropes a Croja i es posà a llur front per anar a combatre la revolució. A Valona la població s'entregà també a tota mena de desordres, portant l'inquietut a les colònies estrangeres i particularment a l'italiana, que demanà a son consul reclamés el desembarc de tropes de marina; per a garantir l'ordre i la seguretat l'almirall Patrishi envià un destacament, que més tard fou substituït pel 10.e regiment de bersaglieri. L'Italia ha fet constar desseguida que aquest acte devia esser considerat com de simple policia internacional i no com una operació militar, emprò cal reconèixer que és la conseqüència lògica dels fets que se són produïts a l'Albania de la sortida del príncep de Wied ençà. Quan els grecs prengueren possessió de l'Epireu, que les poixances d'Eu-

ropa els havien primerament negat, fou evident que Italia s'apoderaria de Valona, que per sa posició en front d'Otranto és la mestressa de la costa occidental de l'entrada de l'Adriàtic. No volent deixar anar els grecs fins a Valona, l'Italia s'oposava a l'extensió de llur territori vers l'Epireu i no posseint Valona, no volia que els Serbis arribessin a posseir una sortida a l'Adriàtic. I com que l'Austria no podia consentir que Italia ocupés Valona i fos mestressa de l'Adriàtic, s'avingueren per a crear l'Albania independent. Emperò, l'Italia podia recobrar la seva llibertat d'acció per el mer fet de l'impotència actual de l'Austria i consentir l'ocupació de l'Epireu per la Grecia des del moment que ella estava segura de poder haver Valona. Doncs, el desembarc de ses tropes és el desenrotlló lògic de l'orientació de la política italiana, que marca de la part del govern de Roma l'accentuació de la seva oposició a la política austríaca. La causa determinativa n'és el moviment insurreccional contra n'Essad-pacha, qui essent ministre del príncep de Wied, s'oposà a la influència austríaca i hagué de fugir a refugiar-se a Italia per a escapar a un complot d'Austria. Tornat a Albania ha sigut combatut pels agents austríacs i turcs, qui han promogut l'insurrecció actual. Doncs, el desembarc italià a Valona és, per consegüent, dirigit contra Austria i Turquia, i l'ocupació de la dita vila albanesa pot ésser considerada com un acte d'hostilitat contra l'Austria, que tants esforços havia fet per a privar aquesta ocupació.

* * *

La nova de l'arrestació del cardenal Mercier en son palau, guardat per tropes alemanyes, produí una gran sorpresa i una forta impressió en el món catòlic. L'eminent arquebisbe de Malines ha volgut associar-se públicament a les desgracies del seu país i ha publicat una lletra pastoral, l'esperit de la qual sobre patriotisme i sofriment, és sublim. Comença per a rendir homenatge a les tropes belgues, dient que mai s'havia sentit tant orgullós d'ésser belga, com quan fou testimoni de l'admiració i de l'entusiasme pel seu exèrcit i que el seu Rei està en la consideració de tothom al bell cim de l'escala moral.

Pinta després amb fermesa, més amb termes mesurats, el quadre de les desgracies sofertes pels belgues; diu que té la certesa que Deu salvarà la Bèlgica i afegeix que considera, com una obligació de son càrrec pastoral, definir els deures dels belgues davant del poder invasor, que no és una autoritat lleítima i que no li deuen ni estimació, ni respecte, ni obediència; que l'únic poder lleítim a Bèlgica és el que pertany al Rei, a son govern, als representants de la nació; que el Rei sol és l'autoritat dels belgues i que ell sol té dret a l'afecte de llurs cors, a llur sumissió. Les províncies ocupades, diu, no són pas conquerides, emperò, la part ocupada del país es troba en una situació de fet que deu llealment sofrir. Les viles que es rendiren han de respectar les condicions sotsrites a llur rendició i les recomanacions d'abstenir-se d'actes d'hostilitat envers l'enemic resten en vigor, car solament a l'exèrcit

belga unit als valents soldats dels aliats, pertoca l'honor i l'encàrrec de la defensa nacional, que els portarà la deslliurança definitiva. Respectem els deures que ens imposen les persones que per la força militar dominen el nostre país i tinguem-els-hi la consideració que recomana l'interés general, mentre no ataquin la llibertat de les nostres consciències cristianes i la nostra dignitat patriòtica. No convertim el nostre coratge en fanfarria, ni la valentia en agitació. Aquest fou el llenguatge noble del primer prelat de Bèlgica.

*
* *

La dimissió del comte Berchtold, president del consell de ministres d'Àustria, és certament un dels fets més importants del començament de la guerra ençà. Així ho afirmen les cancelleries europees i així ho publica la premsa en general. De cap manera podem comentar mellor aquest fet, que donant a conèixer als nostres llegidors l'opinió d'uns quants diaris de diferent nacionalitat, que s'ocupen d'aquest assumpte. Els de Viena recorden en quines circumstàncies difícils el comte Berchtold fou cridat per a ésser el successor del baró d'Aerenthal i diuen que ha aprofitat del sossec relatiu actual per a demanar ésser rellevat de son càrrec, i en general, tots els diaris austríacs manifesten la seguretat de que cap canvi serà portat a la política exterior seguida fins avui. Els diaris alemanys li dediquen grans lloances; la *Gaceta de Voss* fa constar que el comte Berchtold sempre ha sostingut que cap núvol devia enterbolir les relacions italo-austríiques; el *Lokal Anzeiger* diu que no es pot dubtar ni un sol instant de la llealtat dels sentiments que el guiaren durant les negociacions relatives al manteniment de la pau europea.

Dels diaris anglesos, el *Daily Telegraph* diu que les causes reals i determinants de la dimissió del comte de Berchtold són l'agitació d'Hongria contra la política dictada a Viena per Berlín i les terribles derrotes infligides a l'Àustria pels russos i els serbis, i el *Daily Graphic* sosté que aquest acte indica, sense cap dubte, que la monarquia ressent dificultats interiors i exteriors. Segons l'*Information* el comte Berchtold hauria aconcellat buscar els mitjans per a obtenir la pau a les millors condicions possibles a l'emperador, qui s'hauria molt disgustat, i *Le Temps* creu que hi ha d'haver una raó política molt seria per la brusca sortida d'en Berchtold, perquè no pot haver-hi conveniències personals que expliquin la dimissió d'un ministre d'estat d'una gran poixança compromesa en una guerra de la qual depén tot son esdevenir i sa existència. Els diaris de Petrogrado asseguren que els membres del partit polonès austríac treballen activament a Viena, per a portar els centres influents a fer cessar una guerra que no més pot ésser fatal per a l'Àustria. I en fi, a Itàlia el *Messaggero* opina que el comte Berchtold és la primera víctima de la propera desfeta de la monarquia dels Habsburgs, i el *Corriere d'Italia* creu que aquesta dimissió és la conseqüència de certes consideracions d'ordre

general i especialment de la falla del temperament necessari a l'home damunt del qual pesen tant greus responsabilitats.

*
* *
*

El terrabastall que ha desolat les províncies del Abruzos i de Roma ha tingut desgraciadament proporcions molt considerables. Primerament se parlà de trenta mil morts, més després el nombre de víctimes ha pujat fins a cinquanta mil. Es creia que les escenes espantoses del terratrèmol de Reggio i Messina no es reproduïren més, i al cap de sis anys tornen amb extraordinària intensitat i amb major violència destructiva. El cor se tapa dolorosament davant el dol i les ruïnes de tota mena produïdes per aquesta catàstrofe. De les famílies que no són desaparegudes totalment, ne resten ben pocs sobrevivents qui caminen d'esma contemplant les ruïnes de llur vila que ha deixat d'existir. Hi ha detalls que esparveren; a Avezzano un col·legi de 150 noies ha sigut enrunat pel desastre i al cap de sis dies encara algunes sobrevivents pogueren ésser tretes d'entre mig de les desferres apilotades, que cobreix una capa de pols i de runa. A Capella el dia del terratrèmol enterraven un noi i trenta companys seus anaven a l'enterro; en el mateix moment que el capellà deia les darreres oracions i beneïa el fèretre, l'església caigué i aixafà tots els assistents. El treball de salvament i socors, les subscripcions, l'enviament de personal, queviures i material als llocs sinistrats se feu amb una activitat sorprenent, donant una prova emocionant de la solidaritat nacional de tota Itàlia; les tropes i els paisans col·laboren als treballs de salvament amb una abnegació heroica i són objecte de gratitud i d'admiració unànims.

Teatres

Salò Carmen

Dissabte passat dia 30 de Janer, l'agrupació dramàtica «Foc Nou» que dirigeixen el aficionats Srs. Casellas i Plaja, posà en escena el grandios drama del genial dramaturg en Josep Echegaray: *El Gran Galeoto*.

No cal dir l'expectació que regnava entre els concurrents al acte, sabuts els mèrits de l'obra i el treball dels joves aficionats.

Incapaç per a descriure detalladament tots els personatges de l'obra, solament direm que fou meravellosament interpretada, essent dignes de tot elogi el conjunt i la direcció a l'escena. Els Srs. Plaja, Comes i Casellas en els papers de *D. Julián*, *Sr. Severo* i *Ernesto* respectivament, han demostrat una vegada més el seu talent en l'art de Talía; igualment direm del jove Perromont qui desempenyà aïrosament el seu paper de *Pepito*. Les actrius Sres. Soto i Alentorn, vingudes expresament de Barcelona, molt bé en els

papers de *Teodora* i *D.ª Mercedes*, especialment la primera qui desempenyà una *Teodora* perfecta.

Acabat el drama, se posà en escena la sempre aplaudida obra lírica de en Santiago Rusiñol, amb musica del mestre Morera: *L'alegria que passa*; desempenyant tots bé el seu comès. El chor estigué molt afinat.

L'orquestra « La Principal Antiga » que dirigeix el señor Molins, tingué molt acert durant l'interpretació de l'obra lírica. També durant els intermedis del drama executà diferents peces que foren aplaudides.

Nostra felicitació a l'agrupació «Foc Nou» per l'èxit assolit. — *Odarnoc*.

Sport.

Foot-Ball.

La societat de sport «Palamós Foot-Ball Club» atravessa una greu crisi, i per aquest motiu, cap manifestació important s'és celebrada el passat més al camp del «Palamós»; no obstant, la Junta de dita societat se preocupa seriósament per a reanimar-la, i a aquest objecte ha publicat una atenta circular firmada pel senyor secretari J. M. Puiggarí, convocant reunió general extraordinària que se celebrarà el dia 9 del corrent, a les 9 hores de la nit en el local social situat a la Plaça del Forn, per a tractar de celebrar tres grans partits i contribuir-hi a més de la quota mensual, amb la quantitat que se senyali.

Prometem assistir-hi, ja que seria molt lamentable que una societat que tants grans èxits ha obtingut, se vegés en precària situació per causa del poc entusiasme i de l'oblit.

Se ens prega posem en coneixement a tots aquells socis que no hagin rebut la susdita circular, que se donguin per convidats assistint al acte.

De lo tractat i acordat ens en ocuparem el més proper; segurament seràn bones les noves que donarem als amants del sport elegant. — *C. Senrab*.

Publicacions rebudes

De Lectura Popular: « Gelosía », d'en Ferràn Querol; « Poesíes », d'en Ramón Picó i Campamar; « Fantasíes i Tradicions », de na Maria Josepa Masanés; « Prosa i Vers », de n'Alexandre de Riquer.

Moviment total del port de Palamós durant l' any 1914.

ENTRADES: Vapors 286 amb 233 004 tonelades. — Barcos de vela 118 amb 6.912 tonelades.
SORTIDES: » 285 » 229.309 » » » 116 » 6.717 »

Moviment del port durant el més de Janer de 1915.

ENTRADES		TONELATGE	SORTIDES		TONELATGE
Vapors	17	10,113	Vapors	17	10,113
Barcos de vela	8	525	Barcos de vela	8	525

Operacions de la Caixa d'Estalvis

	Nombre d'imposicions	Quantitats imposades	Reintegres	Quantitats pagades	Llibretes noves
DESEMBRE 1914	82	1.273'94	26	1.733'89	9
TOTAL ANY 1914	2.927	63.793'23	508	47.923'19	145
JANER DE 1915	155	2.961'54	80	3.480'12	9

Registre civil

Mès de Janer.

Naixements: 1. Juli Maimí i Diago. — 2. Francisco Ribas i Martí. — 3. Joana Parra i Ruiz. — 4. Víctor Marcó i Marcó. — 5. Ramona Llorens i Estruch. — 6. Libert Marcó i Romans. — 7. Innomenada Montaner i Garrell. — 8. Innomenada Puig i Cubó. — 9. Innomenada Puig i Roig. — 10. Innomenada Capdevila i Almà. — 11. Innomenada Hernandez i Meroño. — 12. Innomenada Fornos i Vidaura.

Defuncions: 1. Elisa Espasa i Freixas, 32 anys. — 2. Maria Donat i Saguer, 48 anys. — 3. M.ª de la Concepció Esteba i Costa, 80 anys. — 4. Crescenci Carós i Carós, 10 anys. — 5. Josep Prats i Serra, 67 anys. — 6. Joan Rutllant i Nadal, 42 anys. — 7. Maria Olivares i Barcello, 47 anys. — 8. Guiller Sorolla i Rossó, 41 anys. — 9. Pere Rovira i Gispert, 70 anys. — 10. Margarida Escandell i Torras, 15 anys. — 11. Pere Tauler i Girbal, 68 anys. — 12. Clement Ferriol i Pujol, 80 anys. — 13. García Ferrer i Saballs, 76 anys.

Matrimonis: 1. Joan Barceló i Funalleras amb Carolina Buxeda i Funalleras. — 2. Pere Adroher i Recasens amb Assumpció Coris i Morera. — 3. Miquel Puig i Ferrer amb Emilia Carreras i Santilari. — 4. Joan Fortuny i Font amb Carme Torrents i Albí. — 5. Elías Matas i Godo amb Rosa Solés i Valls.

CICLES SANROMÀ

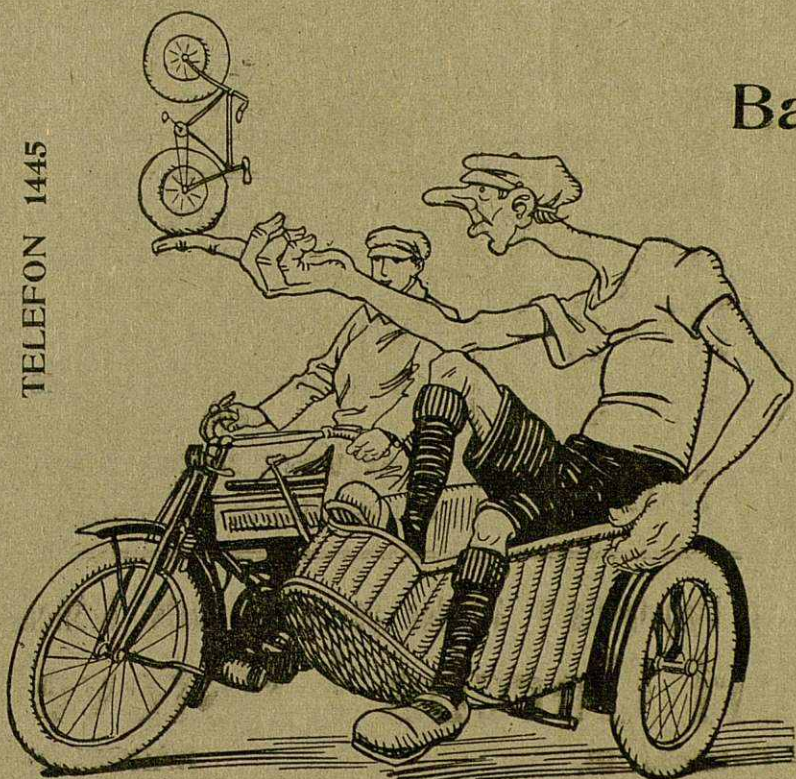
Motos SUN

TELEFON 1445

Balmes,

62

B
A
R
C
E
L
O
N
A

Tenda LA REINA

— DE —

NICETO GASANOVAS

SASTRERÍA i Confeccions. Varis gè-
res de punt. Cotilles alta novetat. Mo-
bles fabricats especialment per a la casa.
CENTRE : DE : REPRESENTACIONS

Transports i càrrega - Carruatges de lloguer

Ordinació de Palamós a Caldas de Malavella
i vice-versa.

Diariament Aigua de Caldes a 10 cèntims
litre i a preus econòmics a qui la recomani
per a banys.

JOAN OLIVER

Passeig del Cementiri, 24 i 26. PALAMÓS

CASANOVAS

= SASTRE =
PALAMÓS

Ramón Casas

MODERNA TECNICA DE PIANO

- TEORIA - SOLFEIG - CANT -

ESCALA DE QUINTES de BARBEREAN,
modernament reformada per

— GEVAERT i E. MORERA.

LLIÇONS particulars i a domicili.

SABRATERIA

d'en

Sebastià : Bofill

Carrer de Santa Bàrbara
(cases velles d'en Matas)

REMENDO amb promptitut i perfecció
tota classe de calçat.

També puc servir CALÇAT NOU de
tots preus i classes.

CONFITERIA

DE

Josep BARNACH

GRAN ASSORTIT EN PASTES
SEQUES

EXQUISITS CARQUINYOL·LIS

CARRER MAJOR, 38. PALAMÓS.

Magatzem de Maquinaria i Articles per a les Arts Gràfiques

Ceferí Gorchs i Esteve

Rambla de Catalunya, 91.

BARCELONA

Existència de Màquines d'Impremta de les més petites a les més grans.
Màquines de cosir amb fil-ferro, corxets, fil textil. Màquines d'encolar.
Màquines de Monogrames en relleu. Imposicions de ferro. Tipos,
Blancs, Filets de coure, Comodins, Caixes, etc.

Aliments per a Règimen Dietétic i Diabètic, de la casa
MANUEL FRERES de Lusanne (Suïça) i

XACOLATES PURES DE CACAO, elaborades
en el Convent de LA TRAPA
pels RR. PP. CISTERCENCES.

DIPOSITARIS
EXCLUSIUS: **PAGÈS I ROCAFORT** (Successors de)
Carrer de Fernando VII, 14. **BARCELONA**

Papers de Lija - Teles d'Esmeril

**Discs paper de Lija per a la
fabricació dels taps de suro.**

10 MEDALLES EN VARIES EXPOSICIONS

Marimon i Debray, S. en C.

BARCELONA

Carrer Dos de Maig, 254.

Gran saló de ne- **Isidro Bernis**
- teja botes de -

Se compòn tota classe de calçat per deteriorat que sigui. Elegancia, exacti-
tut i economia. Gran assortit de CREMES de les millors marques, figurant-
hi l'acreditada marca DANDY, la qual suavitza el cuir fins a l'extrem de
quedar impermeable. No sofriu més dels ulls de poll: Useu els pegats que
ven aquesta casa i amb vuit dies quedareu curats. Per als encàrrecs dels ca-
rruatges de lloguer d'en VICENS BERNIS, dirigir-se a aquest establiment.

Carrer de Notaries, 25.

PALAMOS

IMPORTANT

Despatx i Taller de Mecànica Dental de
Francisco Francés

Reconstrucció i reparació de Dentadures Artificials.

Dentadures d'or : Treballs de pont : Corones d'or

PREUS MODICS.

Plaça de la Murada, 5. Palamós.

TOMAS FONT

— TRANSPORTS de Palamós a
Girona tots els dies.

TRANSPORTS A LA BISBAL
els divendres.

CARRUATGES DIPÓSIT
de lloguer. d'aufals i de palla.

Carrer Major, 11. Palamós

EMILI NOYA

—
INSTAL·LACIONS

per aigua, gas i electricitat

—
: Reparacions de maquinaria :

Narcisa Puigvert Más

MODISTA

TÉ EL GUST D'OFERIR SA CASA

Carrer Allada, 11

i participar sa esmerada confecció
en vestits i abrics per a senyora,
així com també l'ensenyança d'un
— excel·lent mètode de tall. —

JOSEP COMAS

Envelats, Cortinatges, Tribunes i
Adornos de totes menes.

Artístiques il·luminacions de gas
acetilè i electricitat.

GIRONA: Carrer de la Barca, 17.

BARCELONA: » Lancaster, 2.

Fusteria i Ebanisteria

— DE —

J. Marull Agustí

LA MÉS ANTIGA I ACREDITADA

Carrer de Munt, 21

NOTA important : Aquesta casa se
fa càrrec de tot el servei funerari.

Passer Mecànic de Rentat i Planxat

SISTEMA ANGLES

—
INSTAL·LACIÓ amb els aparells més moderns.

Promptitut i PERFECCIÓ en els encarrecs.

Carrer de Pi i Margall, 38. PALAMÓS — —

— SUCURSAL UNICA: **Narcís Roig**, Carrer Major.

Camises a Mida.
Colls y Punys.
Pijames, Bates.
Impermeables.
Albernuços.
Calçotets.
Gorres.
Guants.

E. FUREST

Passatge de Madoz 6, i Plaça Real 4

Gèneros de punt.
Abrics inglesos.
Corbates.
Bisuteria.
Bastons.
Paraigües.
Perfumeria.
Mocadors.

Barcelona

ARTICLES DE SPORT

GRAN SASTRERIA de JOAN PRAT

(CASA FUNDADA EN 1855)

ESPECIALITAT EN UNIFORMES

Barcelona: Baixada Sant Miquel, 5
Pasatge del Crèdit, 10

Majó i Planas

Correspondencia:
BARCELONA. Arc de Sant
Ramón, 5, principal.

Importadors directes d'Olis minerals.
Fàbrica de grasses per a la industria
- - - a Hospitalet del Llobregat.
Corretges, Gomes, Amiants, - - -
- - - Estopades i Caps de Cotó.

